

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

IV. Augustus Saxoniae Elector Concordiae librum approbat: quem Iacobus
Andreae Constantinopolim ad Patriarcham mittit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

Rectoribus præteritis, ut scilicet multis doctorum hominum nominibus librum suum impleret atque illustraret, quæ ad X. millia eo in libro leguntur. Et plures quidem vix inspectum auctoritate magis Principis quam ratione ducti, approbarunt: alii diu tergiversati sunt, non sine mutuis altercationibus, alio quod alius approbaverat improban- te, & Superintendente à parcho parcho à diacono (*Helffer* vulgo) dissidentes omnibus inter- rum ex suo arbitrio conscientias suas moderanti- bus. Facere quidam librum hunc Germanice *Wa- pen oder Gesellenbuch* nominarunt, quod mos sit Germanis peregrinantibus libellum circumferre, qui amicorum aut clarorum virorum arma depic- ta, & nomina consignata ostentat. Alii gravius in hunc librum & subsignatores luserunt, hoc disticho:

In libro vita qui non potuere notari,

Nomen in hunc librum composuere suum.

A Daniæ rege quum oblato libro uxor charissima, à Smidelino subornata, ut subscribere petiisset, ille librum in ignem coniecisse fertur.

IV. Postquam ita confarcinator hic multorum nomina emendicatus est, & aliorum sententias ex- quisivit, primo ad Augustum Saxonie Ducem profectus, cui præ ceteris Concordia hæc placuit, liberaliter admodum receptus est, & post ongam habitam cum eo ejusque Doctoribus disputatio- nem (quod non omnes idem sentirent, Smideli- nus vero non aliter quam à Spiritu Sancto dictatus fuisset, à libro suo ne jora quidem discedi vellet) tantum effecit ut liber iste non in Germania tan- tum circumlatus, verum ad Patriarcham quoque Constantinopolitanum missus fuerit, cujus plu- rimum intererat cum Catholica redire in gratiam Ecclesia, à qua seipsum jam ante separarat. Et hunc quidem multis precibus obtestatus fuit Smi- delinus, ut tum miserabilem illam, quæ ob into- lerabilem Romani Pontificis auctoritatem, iam olim acciderat, divisionem, tum eorum qui san- cto quodam tacti desiderio, remedium aliquod reformandæ Ecclesiæ adferre satagerent, divortia cordi haberet. Sed Patriarcha consideratis mature omnibus, & ad singulos crassi istius voluminis articulos notis appostis, auctorem rogavit, ut ne posthac ejusmodi ineptis molestus sibi esse vel- let. Quod si integrum Patriarchæ responsum hoc loco apponere voluissim, nimia sane prolixitate fastidium lectori parerem: quod curiosus lector ab aliis scriptoribus petet. Licet autem Smidelinus

à Patriarcha ludibrio se habitum animadvertere, non tamen animum propterea abjecit, sed per li- teras eundem rursus sollicitavit: ut & reliqui Lu- therani, missis ad eum Fidei suæ Confessionibus: quas tamen ille omnes tamquam adulterinam mo- netam, licet diversa forma, ejusdem tamen materia, remisit. Verum ecce tibi nigram & inveteratam ho- minum istorum malitiam, qui hoc velut præju- dicio laesos se existimantes Anno 1581. eundem Pa- triarcham postea apud Turcarum Imperatorem, Bassæ cujusdam opera, perfidiæ & prodicionis ac- cusare non dubitarunt, tamquam cum Papa com- muni Mahumetanorum & Lutheranorum hoste conspirantem: unde etiam misero illi in exilium ejecto, alter fuit substitutus. Facta sunt hæc paullo post eam quam Christiani à Turcis apud Echina- das reportarunt victoriam, Pio V. S. federis istius auctore, S. sedem tenente. Sed ad Jacobum Andream revertor.

V. Is frequentes diversis in locis passus repul- sas, & supradicti Principis consensu ad Witeber- gensem & Lipsiensem Academias profectus est, ut Theologiæ studium ejusque Doctores reformaret. Quævis autem Lutheri filio, Principis Me- dico comitatus venisset, ut hominis istius tan- quam Saxonum popularis & ob patris sui Saxonii prophetæ memoriam vulgo charissimi præsen- tia ac societas Smidelino Novo Moyse, in sua Le- ge nova promulganda invidiam minueret & exci- taret ac tanto plus adderet auctoritatis: paucis ta- men librum suum probare potuit, imo plerique mirabantur, reprobum sensum in Filio Lutheri, quod is talem operam Smidelino, paternæ gloriæ æmulo, & substractori, præstaret. Quum ergo pe- stridie consensu suggestu, magna accurrente ho- minum, scholariū præsertim (qui cives fere nu- mero superant) multitudine, concionem ad popu- lum haberet, & in sermone Philippum Melanchtho- nem quondam ibi Professore, perstringere cœpisset: ecce tibi obscurum initio murmur & strepitus, mox ingens clamor præsentis juventutis exoritur, Prædicantem illum primo verbis & convitiis, mox libris, lapidibus, & quidquid ad manum, in- sectantis, tanto impetu ac furore, ut pacis hic & Concordiæ præco, in ipsa Ecclesia novo belli ge- nere deprehensus, ægre Rectoris & amicorum o- perâ studiosorum manus evaserit, ac lapideo huic imbri sese subduxerit. Hoc modo evitato pericu- lo, miser hic Theologus Dresdam profectus, gra- viter de hac injuria apud Electorem, cōquestus est:

verum